

JORDI ERIN

PORTAVELU D'AVENÇADA DEL MOVIMENT NACIONALISTA

SORTIRÀ ELS DIES 5 I 20 DE CADA MES

10 cts.

ANY I NÚM. 4

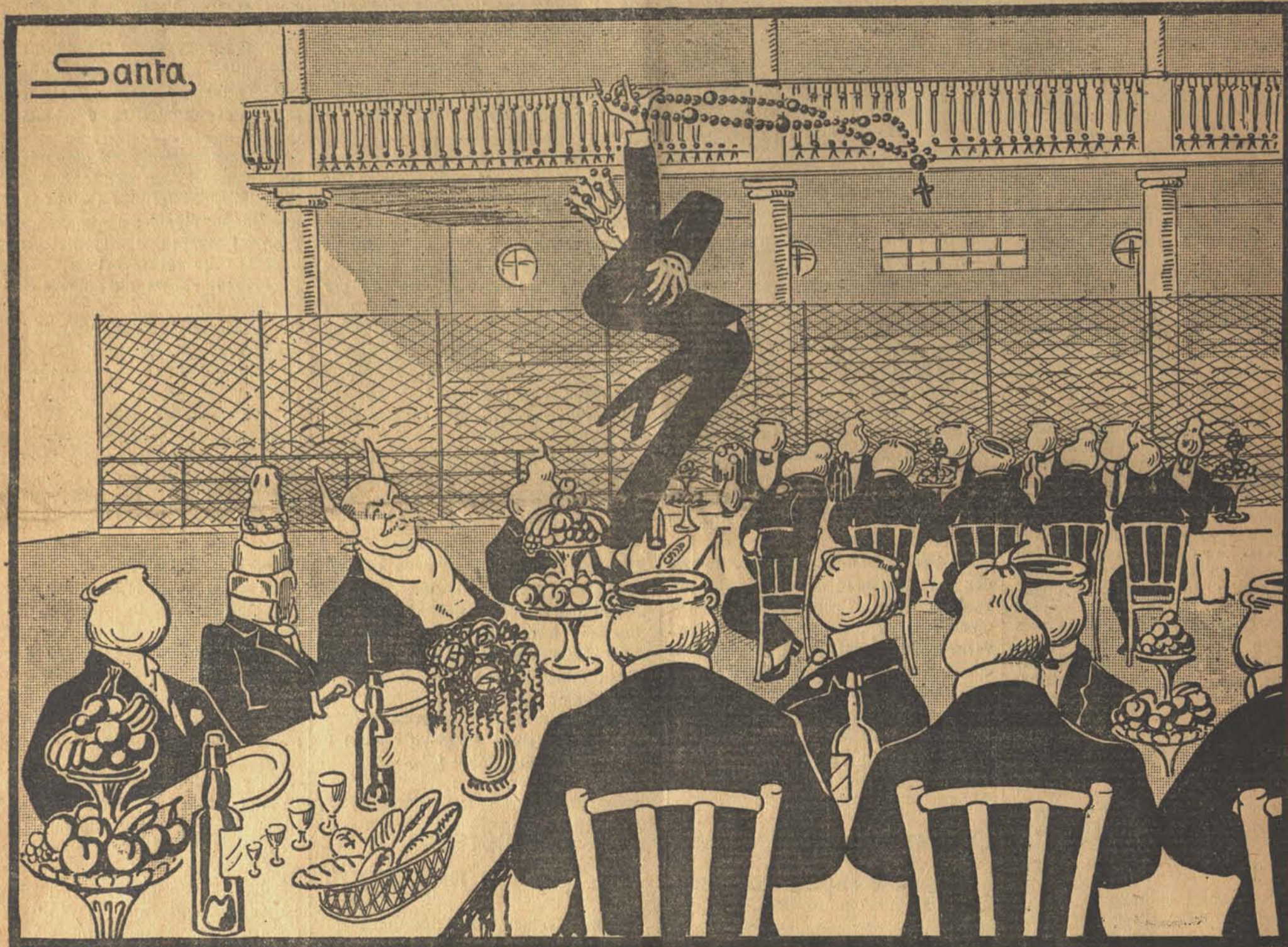
DIRECCIÓ I ADMINISTRACIÓ: NÀPOLS, 219

BARCELONA 20 MARÇ 1922

«Si amb un tret de fusell es mata un home.—amb una idea un poble's reivindica.—Feina tindran, si han d'acabà amb la raça»

(«Jordi Erin»-Burgas)

El sopar de la Victòria (?) de l'U. M. N. al Frontó

Amb un àpat suculent
que gaire bé seràn cent
entussiasats començals,
la major part... personatges

celebraràn la victòria.
Es véu que l'anar perdent.
per certa mena de... gent
dóna fam i dóna glòria

De fusta d'herois

Oh incomparable *Unión Monárquica Nacional!* Avui JORDI ERIN, admirat per la teva fortalesa, per la teva innarrable frescura, et rendeix pleitesia i homenatge.

Ni els desdenys dels homes ingrats que avui ocupen el govern, ni les derrotes electorals i de tota mena que *obten*s sempre que busques el sufragi popular, et fan retrocedir en el camí emprés amb aquella fossuderia *salassana* que llueixes, i vas dre'ta i fent la teva.

En les darreres eleccions municipals heu tingut a Barcelona una derrota vergonyosa, afrontosa, que a qualsevol altre que no fos de la vostra fusta el deixaria colpit, anorreat, aclaparad, malmès... Vosaltres, no! Vosaltres anèu a celebrar la derrota amb un banquet

monstre, que pel vostre entussiasme ens fa suposar que estara frec - a - frec a traspasar els dintells de l'orgia pantagruèlica... En el mateix estatge en que el catalanisme que no era intervencionista hi celebrava el famós Banquet de la Victòria, vosaltres hi efectuaréu el Banquet de la Derrota, amb aquella frescura, amb aquella *sans façon*, i fins amb aquella bona fé que fá que no'ns deixèu de ser una mica simpàtics...

En Sala, amb aquella penetració pacífica que té, malgrat vulgui que sembli virulenta alguna vegada, s'haurá dit, amb conciliàmbul amb el marques d'Ole-Ole: El Banquet del Frontó va ser una espècie de mascota pels catalanistes... Desde allavors que la sort no'ls ha deixat, i han tingut grans victòries electorals, s'han fet amos de l'Ajuntament, de la Diputació, de la Mancomunitat, i fins de les Corts; els seus prohoms

han estat governadors, alcaldes, subsecretaris, ministres... Nosaltres, en la darrera combinació d'alts càrrecs, només hem pogut pescar un govern civil de tercer ordre per en Quimet Sagnier... Que hem de fer? Busquem la mascota, anem al frontó, fem-hi un banquet monstre, que amb tota seguretat que serà un exit de *risa* si hi anunciem que hi parlarà el més pallaso de la colla, el Comte de les Cent Derrotes, i sortint d'allí, aixís com els catalanistes cantaven «Els Segadors», nosaltres hi cantarem l'himne de Riego o la «Canción del Soldado»... Empendrem seguidament una campanya formidable, espatarrant, contra la Mancomunitat, el Banc de Barcelona, i l'Autonomia integral, farém renaixre la *Liga Patriòtica*, jo tornaré a explicar que vareig ser a la Conferència de Washington, demostrarem al Parlament (encara que 'ns hi ve-

gem negres per a demostrar-ho) que la Lliga Regionalista es... nacionalista, i allavors si que no falla: si el govern no ens fá ministres a mi, a tu i al Comte (que amb ell li estaria molt bé que fos ministre de Gracia i Justicia, si no per la Justicia, quans menys per la Gracia) si no ens fan ministres, quan menys ens farán... governadors de Soria, de Cuenca i d'Albacete.

Oh incomparable *Unión Monárquica Nacional!* No't desanimin els desenganys i les ingrattituds, que moltes més en rebrás. Els que son de fusta d'herois com vosaltres (Lástima que no siguèu tots al Tercio extranjero!) van sempre endavant, encara que tot sovint caiguin de bigotis. Si algu es desanimés, ja precurariem animà'ls a tots vostés...

Si, si, avant sempre... Si no fós la *Unión Monárquica Nacional*, que n'estaríem d'aburrits!...